

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 596/2024
06.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету малолетне АА, због кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетне АА, адвоката Милана Латиновића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км 135/22 од 01.12.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 14/24 од 28.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетне АА, адвоката Милана Латиновића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км 135/22 од 01.12.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 14/24 од 28.02.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Км 135/22 од 01.12.2023. године према малолетној АА, због кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, на основу одредбе члана 9., 10., 11., 12. и 14. став 2. тачка 5) Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, изречена је васпитна мера - посебна обавеза да се без накнаде укључи у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног или еколошког садржаја, у трајању од 20 (двадесет) часова, у периоду од 6 (шест) месеци колико може трајати ова посебна обавеза и истовремено је малолетна упозорена да у случају неиспуњења ове посебне обавезе она може бити замењена неком другом обавезом односно другом васпитном мером.

Истим решењем, на основу одредбе члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, а имовинскоправног захтева малолетне оштећене ББ није било.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 14/24 од 28.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетне АА и првостепено решење је потврђено.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац малолетне АА, адвокат Милан Латиновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни суд уважи поднети захтев и преиначи првостепено решење које је потврђено решењем другостепеног суда и поступак према малолетној АА обустави, сходно члану 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца малолетне АА, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетне АА, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, бранилац малолетне АА у поднетом захтеву истиче да у конкретном случају не постоји оптужба овлашћеног тужиоца. Наиме, по ставу одбране у конкретном случају нису постојале процесне претпоставке за вођење овог поступка према малолетној АА, с обзиром да нису испуњени услови прописани одредбом члана 57. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, имајући у виду да оштећена преко законског заступника није поднела предлог за покретање поступка надлежном тужиоцу за малолетнике, у року прописаном одредбом члана 53. став 1. и 2. ЗКП, нити кривичну пријаву, нити било шта друго што би се сматрало кривичном пријавом, већ је од стране ПУ Нови Сад, тужилаштву само достављен извештај о догађају, који се према ставу браниоца, не може сматрати предлогом за кривично гоњење.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, односно одобрење надлежног органа.

Одредбом члана 57. став 2. Закона о малолетним учиницима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица прописано је да се за кривична дела за која се гони по предлогу или по приватној тужби, поступак може покренути ако је оштећени ставио предлог за покретање поступка надлежном јавном тужиоцу за малолетнике у року предвиђеном у члану 53. ЗКП.

Из списка предмета утврђује се да се догађај одиграо 30.05.2020. године, да је следећег дана – 31.05.2020. године, законски заступник малолетне оштећене ББ, мајка

ВВ пријавила догађај у службеним просторијама ПИ Клиса, о чему је сачињен извештај који је достављен ВЈТ у Новом Саду, у погледу кога се тужилаштво изјаснило да исти третира као кривичну пријаву.

Имајући у виду напред изнете чињенице и околност да је одредбом члана 53. став 3. ЗКП прописано да ако је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за остваривање имовинскоправног захтева у кривичном поступку, сматраће се да је тиме поднео и предлог за кривично гоњење, Врховни суд налази да је оштећена путем законске заступнице поднела предлог за покретање поступка, на тај начин што је догађај пријавила у службеним просторијама полиције, о чему је састављен извештај, који је достављен јавном тужиоцу на даље поступање. При томе, а како су то правилно закључили и нижестепени судови, без утицаја је на доношење другачије одлуке у конкретном случају, околност што је пријава догађаја насловљена као „извештај“, а не кривична пријава, с обзиром да из садржине недвосмислено произилази да се исти, а како је то учинио и надлежни јавни тужилац, третира као кривична пријава.

Како из свега изнетог произилази закључак да је пријављивањем догађаја и сачињавањем извештаја о томе, законски заступник оштећене заправо поднела кривичну пријаву, а самим тим и предлог за покретање поступка против малолетне АА, то по оцени овог суда правноснажним решењима није учињена битна повреда одредбе кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца малолетне АА, адвоката Милана Латинковића.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је поднети захтев браниоца малолетне АА одбио као неоснован и на основу члана 491. став.1 ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић